

päva ette, ja siis on libbe nuhtlus
warga palk.

6.

Kerwade laulda,

Südda hüppab rõmustades,
Täwe aeg on möda läind;
Lumine kartet süllatades,
Päike meile soia teind.

Metsad lõwad pakkatama,
Rohho: ma jo haljandab;
Drras wõrsud, kesiwatama
Rohket wilja ruttustab.

Utsad, luhhad, arrud, sood
Woids wõtiwad kaskwada,
Täwe lumine wessi woud
Lõpsid uelle wägge ka.

Syitk laulab, leofenne
Lendab lauldes, kaggi lõbb
Dumma wisi, päsofenne
Poegedele peesä teeb.

Wiimsed lomad, peesä kaitstes,
Pari miina ruttawad.
Suise ello rõmo maitstes
Karja lapsed distawad.

Wannad, nored, mingem tõle
Harriqem maod keiaest wäest;
Siis ei tulle waeius peole,
Siis saab leiba ommast läest!

